

25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Svíþjóðar konungs.

Hin danska og hin sænska stjórn hafa 17. júlí 1908 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í Stokkhólmi 26. febrúar 1909.

Hans Hátign Danmerkur konungur og Hans Hátign Svíþjóðar konungur sem óska í því skyni að hagnýta frumreglur þær, er látnar eru í ljós í 37.—40. gr. í sáttmála þeim um friðsamlega miðlun deilumála ríkja á milli, sem gjörður var í Haag — 18. október 1907 — að koma sjer saman um að semja skuldbindandi gjörðarsamning, hafa skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Sjerstaklegan sendiherra og umboðinn stjórnarherra Hans Hátignar *Frederik Wilhelm Sponneck* greifa; og

Hans Hátign Svíþjóðar konungur:

Utanríkisráðherra Hans Hátignar, herra *Eric Birger Trolle*, og er þeir hafa látið uppi hvor við annan umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um greinar þær, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að skjóta til úrslita með gjörð deilumálum þeim, sem kynnu að rísa upp milli þeirra, og ekki hefur getað orðið ráðið til lykta fyrir milligöngu erendreka þeirra, að svo miklu leyti sem þau varða ekki sjálfstæði, heilleik eða lífshagsmuni hvors lands um sig.

2. grein.

Deilumál þau, sem þannig eru þess eðlis, að það ber að skjóta þeim til gjörðar, skulu leidd til lykta af hinum fasta gjörðardómstól, sem settur er á stofn með sáttmálanum frá 29. júlí 1899, nema hinir hátignu samningsaðilar hafi talað sig sjerstaklega saman um og orðið ásáttir um að skjóta deilumálum til einhvers annars dómstóls eða til sjerstaklega tilnefndra gjörðardómenda.

Nr. 46. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Svíþjóðar konungs.

Bekendtgørelse

om

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt
Kongen af Sverige afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 46.
25.
Novbr.

Under 17. Juli 1908 er der mellem den danske og den svenske Regering bleven afsluttet og under 26. Februar 1909 i Stockholm bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverige, som i det Øjemed at bringe de Grundsætninger til Anvendelse, der udtales i Artiklerne 37—40 af den i Haag d. 18. Oktober 1907 afsluttede Konvention angaaende internationale Stridigheders Bilæggelse ad fredelig Vej, ønske at indlede Forhandlinger om Afslutning af en obligatorisk Voldgiftskonvention, have til deres Befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Allerhøjstsammes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister *Frederik Wilhelm Grev Sponneck*; og

Hans Majestæt Kongen af Sverige:

Allerhøjstsammes Minister for de udenlandske Sager, Herr *Eric Birger Trolle*, hvilke, efter at have meddelt hverandre deres Fuldmagter, der befandtes i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til Afgørelse ved Voldgift de Tvistigheder, som maatte opstaa mellem dem, og som ikke have kunnet løses ved direkte diplomatiske Underhandlinger, for saa vidt de ikke berøre de respektive Landes Uafhængighed, Integritet eller vitale Interesser.

Artikel 2.

De Stridigheder, der saaledes ere af den Art, at de skulle henvises til Voldgift, skulle afgøres af den ved Konventionen af 29. Juli 1899 oprettede permanente Voldgiftsdomstol i Haag, medmindre de høje kontraherende Parter ved særlig Aftale blive enige om at henvise Stridighederne til en anden Domstol eller til særlig udsete Voldgiftsmænd.

Nr. 46. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverige afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 46. Verði ágreiningur um, hvort eitthvert deilumál, sem upp hefur risið, varðar
 25. lífshagsmuni annarshvors landsins, og fyrir því er í þeim málaflökki, sem samkvæmt
 nóvbr. næstu grein á undan er undanskilinn skuldbindandi gjörð, skal skjóta þeim ágreiningi
 til gjörðar á þann hátt, sem segir í sömu grein.

3. grein.

Þetta samkomulag skal einnig nota þegar svo er, að deilumál, sem upp hefur risið, á rót sína að rekja til atvika, sem gjörst hafa áður en samningurinn varð til.

4. grein.

Þegar á að nota gjörðardóm, skulu samningsaðilar, ef ekki eru teknar ákvarðanir í aðra átt, í öllu, sem snertir tilnefning gjörðardómendanna og málflutninginn fyrir gjörðardóminum hegða sjer eftir fyrirmælunum í sáttmálanum frá 18. október 1907 um friðsamlega jöfnun á deilumálum ríkja á milli.

5. grein.

Þegar tilefni þykir til þess vera, skal í gjörðardóminum vera ákvæði um tíma þann, sem ekki má vera liðinn, áður hann er látinn koma til framkvæmdar.

6. grein.

Samningur þessi er í gildi í 10 ár, er teljast frá degi þeim, er ritað er undir hann og framlengist um jafnlangt árábil, nema honum sje sagt upp af hálfu annarshvors samningsaðilana að minsta kosti tveimur árum áður en tíuárabilið er út runnið.

7. grein.

Samningur þennan skal fullgilda svo fljótt sem því verður við komið, og um fullgildingarnar skal skift á í Stokkhólmi.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað nöfn sín undir samning þennan og sett á hann innsigli sín.

Gjört í Stokkhólmi í tveimur frumritum 17. júlí 1908.

W. Sponneck.
(L. S.)

Eric Trolle.
(L. S.)

Samstundis var ritað undir gjörðabók, er svo hljóðaði:

Þegar við rituðum undir samning þann um skot deilumála til úrslita með gjörðardómi, sem samþykktur hefur verið í dag, höfum við undirritaðir umboðsmenn orðið á eitt sáttir um það, sem hjer fer á eftir:

Hvor málspartur um sig sker úr því, hvort deilumál, sem upp hefur risið, varðar sjálfstæði eða heilleik landsins, og fyrir því er þess eðlis, að það er í þeim deilumálaflokki, er samkvæmt 1. gr. samningsins er undanskilinn skuldbundinni gjörð.

Viser der sig Uenighed om, hvorvidt en opstaaet Tvist berører et af Landenes Nr. 46. vitale Interesser og derfor henhører til dem, der ifølge forrige Artikel ere undtagne 25. fra obligatorisk Voldgift, skal denne Uenighed, paa den i samme Artikel omtalte Novbr. Maade, henvises til Voldgift.

Artikel 3.

Denne Overenskomst skal ogsaa anvendes i det Tilfælde, at en opstaaet Tvist har sin Grund i faktiske Forhold, som ere opstaaede før Overenskomstens Afslutning.

Artikel 4.

Naar Voldgift skal anvendes, skulle de høje kontraherende Parter, naar ikke andre Bestemmelser træffes, i alt hvad angaar Udnævnelse af Voldgiftsmændene og Voldgiftsproceduren rette sig efter Forskrifterne i Konventionen af 18. Oktober 1907 om internationale Stridigheders Bilæggelse ad fredelig Vej.

Artikel 5.

Voldgiftskendelsen skal, naar der findes Anledning dertil, indeholde Bestemmelse om Tiden, inden for hvilken den skal bringes til Udførelse.

Artikel 6.

Denne Overenskomst gælder i ti Aar, regnede fra Undertegnelsens Dato, og forlænges for et lignende Tidsrum, saafremt den ikke opsiges fra nogen af Siderne mindst to Aar før Tiaarsperiodens Udløb.

Artikel 7.

Denne Konvention skal ratificeres, saa snart ske kan, og Ratifikationerne skulle udveksles i Stockholm.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Sket i Stockholm i dobbelt Udfærdigelse, den 17. Juli 1908.

W. Spønneck.
(L. S.)

Eric Trolle.
(L. S.)

Samtidig undertegnedes en Protokol af følgende Indhold:

Ved Undertegnelsen af den mellem Danmark og Sverige i Dag afsluttede Konvention om Tvistigheders Henvisning til Afgørelse ved Voldgift ere de undertegnede Befuldmægtigede komne overens om følgende:

Enhver Part afgør selv Spørgsmaalet om, hvorvidt den Tvistighed, der er opstaaet, berører Landets Uafhængighed eller Integritet og følgelig er af den Beskaffenhed, at den er indbefattet blandt de Tvistigheder, som ifølge Konventionens Artikel 1 ere undtagne fra obligatorisk Voldgift.

Nr. 46. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverige afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 46. Samningurinn gjörir enga breyting á ákvæði því um notkun gjörðardóms, sem
 25. er að finna í hinni fullgiltu gjörðabók við fiskiveiðasamninginn milli Dana og Svía frá
 nóvbr. 14. júlí 1899, 2. tölulið.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir samið þessa gjörðabók, og á hún að hafa sama gildi og sömu áhrif, eins og þó ákvæði hennar hefðu verið sett í sjálfan samninginn.

Gjört í Stokkhólmi í tveimur frumritum 17. júlí 1908.

W. Sponneck.
 (L. S.)

Eric Trolle.
 (L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Konventionen gør ingen Forandring i den Bestemmelse vedrørende Anvendelse Nr. 46. af Voldgift, som indeholdes i den ratificerede Protokol til den dansk-svenske Fiskeri-^{25.} konvention af 14. Juli 1899 under Nr. 2. Novbr.

Til Bekræftelse heraf have de Befuldmægtigede affattet denne Protokol, der skal have samme Kraft og Virkning, som om dens Bestemmelser vare optagne i selve Konventionen.

Sket i Stockholm, i dobbelt Udfærdigelse, den 17. Juli 1908.

W. Sponneck.
(L. S.)

Eric Trolle.
(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.